

รายการ ร้อยเรื่อง...เมืองไทย

สถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภา และคณะทำงานด้านข้อมูลรายการร้อยเรื่อง...เมืองไทย

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถนนอุทองใน เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐ โทร. ๐-๒๒๕๔-๒๐๗๐-๗๓

เรื่อง กฎหมายกับสื่อลามกอนาจารเด็ก

เรียบเรียง นายณัฐพล ยิ่งกล้า นิติกรชำนาญการ กลุ่มงานบริการวิชาการ สำนักวิชาการ

ออกอากาศ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

ปัญหาสื่อลามกอนาจารเด็ก นับวันยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น เด็กเป็นทั้งผู้บริโภคสื่อและเป็นผู้ถูกกระทำหรือผู้แสดงในสื่อ สื่อลามกอนาจารนั้นมีหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบเอกสาร รูปถ่าย ภาพยนตร์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ สาเหตุหนึ่งเป็นเพราะว่าปัจจุบันการติดต่อสื่อสาร การเข้าถึงข้อมูล การเผยแพร่ผ่านทางอินเทอร์เน็ตสามารถทำได้ง่าย รวดเร็ว และมีเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสมจำนวนมาก ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำให้ยากต่อการควบคุมทั้งการผลิต การเผยแพร่ รวมถึงการครอบครองสื่อดังกล่าว

เนื่องจากการผลิต การเผยแพร่ การครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กนั้นเป็นการละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และเป็นปัจจัยสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ก่อให้เกิดปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศและความรุนแรงในครอบครัว อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กกำหนดให้รัฐภาคีต้องคุ้มครองเด็กจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการกระทำทางเพศที่ไม่ชอบในทุกรูปแบบ โดยดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงเพื่อป้องกันการชักจูงหรือบีบบังคับให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและการแสวงหาประโยชน์จากเด็กในการแสดงลามกอนาจาร

เมื่อพิจารณากฎหมายของไทยแล้ว พบว่ายังไม่มีกฎหมายเฉพาะที่กำหนดความผิดและแยกประเภทระหว่างสื่อลามกอนาจารเด็กกับสื่อลามกอนาจารผู้ใหญ่ไว้อย่างชัดเจน ทั้งที่ลักษณะความผิดมีความร้ายแรงแตกต่างกัน ที่ผ่านมามีเพียงบทบัญญัติกำหนดความผิดที่ใกล้เคียงเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กเท่านั้น เช่น

๑. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ กำหนดความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุไม่เกิน ๑๕ ปี มาตรา ๒๗๘ กำหนดความผิดฐานอนาจารบุคคลอายุกว่า ๑๕ ปี โดยขู่เข็ญหรือใช้กำลังประทุษร้าย มาตรา ๒๗๙ กำหนดความผิดฐานอนาจารเด็กอายุไม่เกิน ๑๕ ปี มาตรา ๒๘๗ กำหนดความผิดฐานผลิต มีไว้ นำเข้า ส่งออกหรือทำให้แพร่หลายซึ่งสื่อลามกอนาจารเพื่อการค้า

๒. พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดความผิดกับผู้บังคับ ขู่เข็ญ ใช้ ชักจูง ยุยง ส่งเสริมหรือยินยอมให้เด็กแสดงหรือกระทำการอันมีลักษณะลามกอนาจาร ไม่ว่าจะเป็นไปเพื่อให้ได้มาซึ่งค่าตอบแทนหรือเพื่อการใด

๓. พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ กำหนดความผิดกับผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการที่จัดให้มีการแสดงเพื่อความบันเทิงในสถานบริการที่เป็นไปในทางลามกอนาจาร

๔. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดความผิดกับผู้นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามกและประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้

๕. พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดความผิดฐานสร้างภาพยนตร์ในลักษณะที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน เป็นต้น

สำหรับกฎหมายของต่างประเทศพบว่าหลายประเทศที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก โดยเฉพาะ แต่อาจมีความแตกต่างกันบ้างในรายละเอียด เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ แคนาดา ญี่ปุ่น

ดังนั้น เพื่อให้เด็กได้รับการคุ้มครองและปกป้องจากการแสวงหาประโยชน์ในการแสดงลามกอนาจาร และการกระทำทางเพศที่ไม่ชอบในทุกรูปแบบ สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. โดยนางสาวจินตนา นนท์ ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. กำหนดบทนิยามของคำว่า “สื่อลามกอนาจารเด็ก” เพื่อให้เกิดความชัดเจน โดยให้หมายความถึง วัตถุหรือสิ่งที่แสดงให้รู้หรือเห็นถึงการกระทำทางเพศของเด็กหรือกับเด็กซึ่งมีอายุไม่เกินสิบแปดปี โดยรูปเรื่อง หรือลักษณะสามารถสื่อไปในทางอนาจาร ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือรูปแบบอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงวัตถุหรือสิ่งต่าง ๆ ข้างต้นที่จัดเก็บในระบบคอมพิวเตอร์หรือในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นที่สามารถแสดงผลให้เข้าใจความหมายได้

๒. กำหนดความผิดสำหรับผู้ครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กที่มีเจตนาเพื่อแสวงหาประโยชน์ในทางเพศสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ทั้งนี้ หากผู้กระทำความผิดดังกล่าวส่งต่อซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็กแก่ผู้อื่น ต้องรับโทษหนักขึ้น คือจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๓. กำหนดความผิดสำหรับผู้ผลิต มีไว้ นำเข้า ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็กเพื่อความประสงค์แห่งการค้า เพื่อการแจกจ่ายหรือแสดงอวดแก่ประชาชน รวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการค้า การแจกจ่าย การแสดงอวดแก่ประชาชนหรือให้เช่า ผู้ที่มีเจตนาเพื่อจะช่วยให้แพร่หลาย ไม่ว่าจะเป็นการโฆษณาหรือโฆษณาโดยประการใด ๆ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีมติเห็นชอบให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีผลใช้บังคับเป็นกฎหมาย โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๘๖ ก วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ การกำหนดความผิดและโทษดังกล่าว ถือเป็นมาตรการยับยั้งและป้องปรามการกระทำความผิดต่อเด็ก ซึ่งเด็กควรได้รับการปกป้องและคุ้มครองทั้งทางร่างกายและจิตใจ ให้เติบโตเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

บรรณานุกรม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. หนังสือด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๒๙๗ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการ

(ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่..) พ.ศ.

(ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก)). สืบค้น ๑๘ มกราคม ๒๕๕๘

จาก http://www.senate.go.th/bill/bk_data/127-1.pdf

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๕๘. ราชกิจจานุเบกษา.

เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๘๖ ก วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘